

2947

När jag var pojke var där en annan pojke, som lekte borta vid högen med många små underliga varelser omkring sig, pysslingar de kallar. Men när han kom hem och berättade det blev han så dålig så de rent av trodde att han skulle gå åt.

Pysslingar.

2947

Förr talades mycket om sjörået. En gång hade jag på isen gått över till Köpenhamn efter brännvin. På hemvägen satte jag mig att vila. Då såg jag ett underligt sken i väster som drog mot öster. Det var på natten och lite efter kom där en konstig tupp farande fram över isen. Elden stod mellan varenda fjäder och det sken på isen, där han for fram. Det var konst av sjörået.

Sjörået.

2947

För en 50 år sedan var jag en gång ute och satte krokare vid Skarören. När jag avsett skulle jag gå hem och måste då gå över en stor grop men rullade pladask i. När jag kom upp på stranden kunde jag ej stå på benen. Det var något "bäckatöj". Jag satt där en lång stund. Sedan kom en pojke, som jag kände och som hette Axel, och han gnäggade som en häst. Han såg underlig ut och kom inte till mig - då förstod jag, att det var ingen riktig Axel. När jag sedan kom till byn träffade jag en gammal kvinna och berättade det för henne. "Det ska du inte bry dig om", sa hon. Det var bäckhästen som förvandlat sig till Axel.

Bäckhästen.

2947

En gång för 60 år sedan låg jag och Dödseglare.
drog nät söder om Amager. Det var nästan stilla och
vi gick sakta för focken. Då kom där en gammal råsegel-
skonare och höll rakt emot oss. Vi var tvungna att
hårt skota focken för att komma från den. Den kom
alldeles akter om oss. Då såg vi, att där inte var en
själ ombord. Sedan fortsatte den rakt in å grundet
vid Amager, där inte ens vi kunde gå. Sen såg vi den
ej mer. Vi visste inte till oss av rädsla och den
natten vågade vi inte dra förrän det blev ljust.

2947

Jag är söndagsbarn och jag ser sådant Spökande
som inte andra ser. En gång såg jag ett "gloende rött nystan.
rött nystan" i kvällningen. Jag ville ta det med
handen men hur det var rullade det mitt mellan
benen. "Jaså, ä du den sorten?" Då försökte jag
sparka på det men kunde inte träffa det. Sedan lade
det sig framför min toffel och jag kunde inte gå
på en lång stund. Så försvann det. Men när jag
kom bort till grannen låg det där och följde sedan
med en lång stund men försvann så småningom. Det
var något "bäckatöj".

2947

Jag låg en gång och fiskade söder Stormvarning.
om Trälleborg. Då kommer där plötsligt en hög sjö
från öster till väster. Den bröt fram med väldigt
skum och när den träffade båten hördes där ett
räligt ljud som av en siren . Jag förstod att det
var en övernaturlig varning och begav mig skyndsamt
i land. De gamle sa, att det var en varning för
storm och det slog mycket riktigt in.

2947

De gamle berättade, att ett år var där ingen sill. Karlarna låg i båtarna och skulle just gå ut. Då kom där en "klok kvinna" och frågade en an fiskarna som hon kände: "Hur mycket fisk vill du ha?" - "Så där en 20 valar" sa mannen skämtsamt. "Det sk du få", sa kvinnan. Fiskaren gick ut och han fick precis 20 valar men de andra fick ingenting. Det var för den kloka kände honom.

Kloka och
sillfiske.

2947

Förr i världen hörde jag att där var
pengar inmurade och det inte så litet i Löddeborgs
murar för att det skulle bli tur med slottet.

Mura in
pengar.

2947

På både skutor och fiskebåtar sa de Pengar under
gamle, att de brukade lägga en päng under masten.
Det var för att få tur med båtarna. masten.

2947

När en illasinnad stal något ur ens Stjåla tur.
båt och lade i sin egen tog han turen från den båten.
En natt för många år sedan låg jag i förhuset på min
båt och sov. Då var det någon som gick på däck. Jag
vaknade, gick upp och då stod där en karl på land,
som just skulle hoppa i land. Ena handen höll han om staget
och i andra hade han 2 sillar, som han tagit från mig.

2947

Förr i världen när de gamle skulle ut och fiska, sa de, att det var tur att möta somliga käringar. Turligt möte hade i synnerhet två här i byn, Anna Månsson och Johanna Jönsson. Men så var där en som hette Johanna Hansson och när de mötte henne när de skulle ut på fiske fick de aldrig något.

Tur och
otur med
möte.

112

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2947

Innan de gamle satte sillnärarna
kastade de 1 eller 2 öre i sjön och frågade sjön,
om de fick köpa fisk av den. Hur de bad kommer jag ej
ihåg.

Köpa fisk av
sjön.

2947

Under det att man förr i världen
satte stenar på garnen fick ingen lov att gå över,
för då blev det otur med fisket. Och hoppade en
hund över, slog de den alldeles fördärvad.

Ej gå över
garn.